

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa R. M.

przeciwko E. D. M., Ł. F. Spółce Jawnej w M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 maja 2011 r.,

zażalenia powoda na postanowienie zawarte w pkt II wyroku

Sądu Okręgowego z dnia 22 października 2010 r.,

zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że znosi między stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 października 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił apelacje obu stron wniesione w określonych zakresach od wyroku Sądu pierwszej instancji, przy czym postanowieniem w zawartym w punkcie II tegoż wyroku zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1200 zł z tytułu kosztów zastępstwa adwokackiego. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu powyższego postanowienia powołał się m.in. na art. 98 § 1 k.p.c. oraz wskazał, że w rozliczeniu kosztów procesu za drugą instancję uwzględnił kilka okoliczności. Po pierwsze, powód wnosząc o oddalenie apelacji strony przeciwnej i domagając się zasądzenia od strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, uczynił to w piśmie procesowym, które wpłynęło do Sądu po upływie terminu przewidzianego do złożenia odpowiedzi na apelację. Natomiast w dalszym toku postępowania apelacyjnego, w szczególności przed zamknięciem rozprawy apelacyjnej, nie złożył stosownego wniosku w zakresie kosztów postępowania apelacyjnego wywołanego apelacją strony przeciwnej. Obie strony, co istotne z punktu widzenia niniejszego postępowania zażaleniowego, złożyły wnioski dotyczące kosztów postępowania apelacyjnego w swoich apelacjach. Strona pozwana poza tym wniosła o przyznanie tych kosztów także w odpowiedzi na apelację powoda. W rezultacie takiego stanu rzeczy i uwzględnieniu wyniku sprawy oraz wartości przedmiotu zaskarżenia, Sąd drugiej instancji przyjął, że należy obciążyć powoda z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego nadmienioną wyżej kwotą

W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy w zaskarżonym zakresie do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd drugiej instancji w obszernym i pracochłonnym uzasadnieniu zadał sobie dużo trudu, ażeby wykazać bezzasadność domagania się przez powoda uwzględnienia w rozliczeniu kosztów postępowania apelacyjnego poniesionych przezeń kosztów procesu. Tymczasem wyłaniająca się kwestia procesowa jawi się

jako dość oczywista, zważywszy, że powód w swojej apelacji zażądał zasądzenia od strony pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego. W tej sytuacji jako oczywiste nieporozumienie należy potraktować stanowisko Sądu drugiej instancji, że nie był to wniosek wystarczający procesowo do uwzględnienia również kosztów postępowania apelacyjnego wywołanego apelacją strony przeciwnej, ponieważ odnośnie do tych kosztów konieczny był wniosek odrębny. Jest wprost przeciwnie. Wychodząc z takiego założenia i mając na względzie charakter postępowania zażaleniowego (sąd zażaleniowy nie jest związany treścią wniosków odwoławczych żalącego, a samo postępowanie zażaleniowe jest typowym postępowaniem rozpoznawczym ukierunkowanym na wieloaspektową kontrolę zaskarżonego orzeczenia) oraz wynik postępowania apelacyjnego w powiązaniu z zasadą przewidzianą w art. 100 k.p.c., należało orzec, jak w sentencji (art. 100 w zw. z art. 386 § 1, art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 397 § 2 k.p.c.).